

- λαλοῦντος καὶ ἀνεγόμενος, τίνος ἐστὶν
ἀξιος. 1101.
- κζ'. Εάν δὲ τοῦ προεστῶτος καταλαλήσῃ, πῶς
αὐτῷ προσέξομεν. 1101.
- κη'. Εάν τις θραυστέρᾳ φωνῇ καὶ ἔνιμασι θρα-
στέσιν ἀποκρίνηται τινι, καὶ ὑπακονησθεῖς λέ-
γῃ, ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ,
εἰ δεῖ αὐτῷ πιστεύσαι. 1101.
- κθ'. Ποιώ τρόπῳ δυνηθῇ τις μὴ δργίζεσθαι. 1101.
- λ'. Πῶς ἐκκόφομεν τὸ πάθος τῆς ἐπιθυμίας τῆς
κκηῆς. 1104.
- λα'. Εἴ καθόλου γελᾶν οὐκ ἔξεστιν. 1104.
- λβ'. Ο ἄκαρος καὶ ἀμετρος νυσταγμὸς πόθεν,
καὶ πῶς αὐτὸν ἀποθῷμεθα. 1104.
- λγ'. Πῶς ἐλέγχεται ὁ ἀνθρωπάρεσκος. 1104.
- λδ'. Πῶς φύγῃ τις τὸ πάθος τῆς ἀνθρωπαρε-
σκείας, καὶ τὸ περιβλέπεσθαι τοὺς παρὰ τῶν
ἀνθρώπων ἐπαίνους. 1105.
- λε'. Πῶς γνωρίζεται ὁ ὑπερήρανος, καὶ πῶς θε-
ραπεύεται. 1105.
- λς'. Εἴ χρὴ τιμὴν ἐπιζητεῖν. 1105.
- λζ'. Ο ὀκνηρὸς πρὸς τὴν ἐντολὴν ποίω τρόπῳ
σπουδὴν δυνηθῇ ἀναλαβεῖν. 1108.
- λη'. Εάν ἐπιτραχθῇ ἀδελφὸς, καὶ ἀντείπῃ, βοτε-
ρον δὲ ἔστω ἀπέλθη. 1108.
- λθ'. Εάν δὲ ὑπακούσας τις γογγύσῃ. 1108.
- μ'. Εάν ἀδελφὸς ἀδελφὸν λυπάσῃ, πῶς ὀφείλει
διορθώσασθαι. 1108.
- μα'. Εάν δὲ μὴ ἀνέχηται ἀπολογήσασθαι ὁ λυ-
πήσας. 1109.
- μβ'. Εάν δὲ, ἀπολογουμένου τοῦ λυπήσαντος,
μὴ θέλῃ διαλλαγῆναι ὁ λυπηθεῖς. 1109.
- μγ'. Πῶς ὀφείλει τις προσέχειν τῷ εἰς προσευχὴν
ἔξιπνίζοντι. 1109.
- μδ'. Εάν δὲ στυγνάσῃ ὁ ἔξιπνισθεῖς ἢ καὶ δργι-
σθῇ, τίνος ἐστὶν ἀξιος. 1109.
- με'. Περὶ τοῦ ἀμελοῦντος τῆς γνώσεως τῶν τοῦ
Θεοῦ θελημάτων, ἵνα μὴ πλέον κολασθῇ, ὡς
γνοὺς καὶ μὴ ποιήσας. 1112.
- μς'. Εἰ δὲ ἐτέρου ἀνεγόμενος εἰς τὸ ποιῆσαι ἀμαρ-
τίαν, ἐνοχός ἐστι τῆς ἀμαρτίας. 1112.
- μζ'. Εἰ δεῖ τοῖς ἀμαρτάνουσιν ἐφησυχάζειν. 1113.
- μη'. Η πλεονεξία μέχρι τίνος κρίνεται. 1116.
- μθ'. Τί ἐστι τὸ περπερεύεσθαι. 1116.
- ν'. Εάν τις τὰ μὲν πολυτελέστερα τῆς ἐσθῆτος
ἀπωθῆται, αὐτὸ δε τὸ εὔτελες, εἴτε ἴμά-
τιον, εἴτε ὑπόδημα, οἷονει θέλῃ ἵνα πρέπῃ
αὐτῷ, εἰ ἀμαρτάνει, ἢ ποιῶν πάθος νο-
σεῖ. 1116.
- να'. Τί ἐστι ρακά. 1117.
- νβ'. Τίς ὁ κενόδοξος, καὶ τίς ὁ ἀνθρωπάρε-
σκος. 1117.
- νγ'. Τίς ἐστιν ὁ μολυσμὸς τῆς σαρκὸς, καὶ τίς
ὁ μολυσμὸς τοῦ πνεύματος· καὶ πῶς αὐτῶν
καθαρεύσομεν· ἢ τίς ὁ ἀγιασμός· καὶ πῶς
αὐτὸν κατησύγχειθα. 1117.
- νδ'. Τί ἐστι φιλαυτία, καὶ πῶς γνωρίσει ἔστων
ὁ φίλαυτος. 1120.
- νε'. Ποίᾳ διαφορὰ πικρίας, καὶ θυμοῦ, καὶ ἐρ-
γῆς, καὶ παροξυσμοῦ. 1120.
- νς'. Τίς ἐστιν ὁ ὑψηλότερων, καὶ τίς ὁ ἀλαζών,
καὶ τίς ὁ ὑπερήφανος· τίς δὲ ὁ τετυφωμένος
καὶ ὁ περιστιωμένος. 1120.
- νζ'. Εάν τις ἐλάττωμα ἔχῃ ἀδιόρθωτον, καὶ
συνεχέστερον καταγινωσκόμενος βλάπτηται,
εἰς συμφέρει μᾶλλον ἐπαφιέναι αὐτῷ. 1121.
- νη'. Ο κατ' ἐπιτήδευσιν ψευσάμενος κρίνεται
μόνον; ἢ καὶ ὁ κατ' ἄγνοιάν τι παρὰ τὸ
ἀληθὲς ἀπολύτως φθεγξάμενος; 1121.
- νθ'. Εάν ἐνθυμηθῇ τις μόνον ποιῆσαι τι, καὶ μὴ
ποιήσῃ, εἰ καὶ οὗτος ὡς φεύστης κρίνε-
ται. 1121.
- ξ'. Εάν τις προληφθεὶς ὀρίσῃ τι πρᾶξαι τῶν
μὴ ἀρεσκόντων Θεῷ, τί χρὴ μᾶλλον, ἀνα-
τρέψαι τὸ κακῶς ὄρισθεν, ἢ φόβῳ τοῦ φεύ-
δους τελέσαι τὴν ἀμαρτίαν. 1122.
- ξα'. Εάν τις μήτε ἐργάζεσθαι δύνηται, μήτε
τοὺς φαλμοὺς μαθεῖν βούληται, τί χρὴ
αὐτῷ ποιῆσαι. 1124.
- ξβ'. Τί ἔαν ποιήσῃ τις, ὡς κρύψας τὸ τάλαντον,
κατακρίνεται. 1124.
- ξγ'. Τί ἔαν ποιήσῃ τις, κατακρίνεται, ὡς ἐκεῖνοι
οἱ γογγύσαντες, κατὰ τῶν ἐσγάτων. 1124.
- ξδ'. Τί ἐστι τὸ σκανδαλίσαι, καὶ πῶς αὐτὸ φυ-
λαξόμεθα. 1125.
- ξε'. Πῶς τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ τις κατέ-
χει. 1129.
- ξζ'. Τί ἐστιν ἔρις καὶ τί ἐστιν ἔριθεία. 1129.
- ξζ'. Τί ἐστιν ἀκαθαρτία, καὶ τί ἐστιν ἀσέλ-
γεια. 1129.
- ξη'. Τί ἔδιον θυμοῦ, καὶ τί ἔδιον ἀγανακτίσεως
εὐλόγου. 1129.
- ξθ'. Τὸν μὴ ἔλαττον ἐσθίοντα τῶν λοιπῶν, μήτε
σῶμα ἔχοντα κατερήμαμένον, μήτε ἐμπαθῆ.

